

NEWSLETTER

lokakuu 2012

Lokakuussa on saatu sadetta ja myös liki 10 asteen pakkasta, jokatapauksessa suht ikäviä kelejä. Masentavasti muistuttaa paria edellistä syksyä. Toivottavasti talvesta ei tule yhtä luminen kuin edelliset.

Kuukauden ratsastaja

Lokakuun ratsastajaesittelyssä on Cecilia Sjöholm. Hän käy Loviisassa yläastetta 7-luokalla. Cecilialla on rauhallinen tapa käsitellä hevosia. Vakioratsuna toimii Ressu, joka totuttuun tapansa mekastaa sitä laitettaessa, mutta Cecilia puuhailee sen kanssa hiljaksen ja tyyneästi.

Kuva: Cecilia ja poninsa Ressu

Missä aloitit ratsastuksen: Loviisan Sarfbäckassa shettiiksillä. Sitten tuli tänne. (Cecilia kävi ensin yhden talven yksikseen Ressulla ratsastamassa, jotta sai kiinni muita)

Miksi ratsastat: Pidän kaikista eläimistä ja kotona minulla on kani ja kaksi kissaa. Kani pitää kissat kurissa kun se on kova puremaan. En harrasta ratsastuksen ja eläinten lisäksi mitään muuta.

Mikä ratsastuksessa on hausointa:
Laukkaaminen

Sinulla on vakiona melkoisen egon omaava Ressu, mitä mieltä olet siitä:

Se on ihan kiva, vaikka onkin kyllä välillä tosi ärsyttävä.

Onnistunut istuntakurssi

II-tason centered riding- sekä pilatesohjaaja Annika Schulman kävi pitämässä tehokkaan istuntakurssin.

Hieman toistakymmentä innokasta ratsastajaa tuli kehittämään omaa istutaasa. Kurssi aloitettiin tallin ylisillä pidetyllä teoriaosuudella. Parin tunnin aikana oppilaat treenasivat jumppamatoilla ja palloilla eli teoria ei ollut pelkkää kuuntelua. Sen jälkeen kolmen ratsukon ryhmässä harjoiteltiin käytännössä oikean istunnan löytymistä.

Kuva: jumppapalloilla ratsastusta

Kaikki kokivat kurssin erittäin antoisaksi ja saivat ajateltavaa ja jatkossa treenattavaa. Kurssin pitäjä kiitteli kurssilaisia aktiivisesta ja innokkaasta osallistumisesta. Myös opetushevosemme olivat Annikan mielestä oikein mukavia.

Kuva: Annika Schulman opastaa Pirjo Syrjälää oikean tuntuman löytämiseen. Hevosena Vili.

Löydä ratsastaja

Meillä on muutama hevonen vajaa käytöllä. Joten voisimme ottaa tunneille pari ratsastajaa lisää, maanantailla on tilaa perustaa uusi ryhmäkin kokeneemmille ratsastajille.

Jos tiedät ratsastajan, jonka arvelisit sopivan tallimme porukkaan, niin pyydä ottamaan yhteyttä. Varsinkin Roo ja Nikke kaipailevat lisää liikuntaa.

Uuden ratsastajan "löytäjälle" ilmainen istuntatreeni-sessio liinassa löytöpalkkiona.

Talliremontti etenee

Saapa nähdä saammeko kaikki valmiiksi ennen joulukuuta, mutta kovaa yritystä on.

Keski-talli alkaa olla viittä vaille valmis. Ja hyvin hevoset tuntuvat viihtyvän uusissa karsinoissa. Tallin eteen saatiin hieno kivetys. Nyt ei enää pääse muodostumaan sitä turve-kura-muta-velliä. Lisäksi kiveys on kyllä tosi kauniin näköinen. Oikein harmittaa, että niinkin pitkään kivetyksestä vain puhuttiin ja haaveiltiin.. ja tarvottiin mudassa keväästä ja syksyt.

Kuva: Ison-tallin karsinaelementtien pystytystä

Ison tallin remontti on alkanut, ja sinne vaihdetaan karsinat sekä ikkunat. Ikkunat eivät ole tosin vielä

saapuneet, ja niiden uusin aikataulu on marraskuun puoliväli. Viime päivien liki kymmenen asteen pakkaset eivät tunnu mukavilta ainakaan niistä muutamasta hevosesta, jotka joutuvat camping-leireilemään ulkona telta-tallissa. Loimia on lisätty niskaan pihatto-olosuhteisiin tottumattomille hevosille.

Kuva: kivetys tallin edessä on jo peittynyt lumeen, seuraavana päivänä jo sitten satoikin vettä

Karsinat kuitenkin valmistuvat pikaisesti, ja valmistuvatkin kuun vaihteeseen mennessä. Marraskuulle jää sitten ikkunoiden vaihto, sekä takaseinien levytys jota ei kannata tehdä ennen ikkunoita.

Tallit vaikuttavat uusien karsinoiden myötä paljon väljemmiltä, vaikka karsinat ovatkin samoilla paikoilla kuin aiemminkin.

Niin ja vielä odotellaan ulko-ovia, joiden toimitusaika piti olla 4 viikkoa ja nyt on kulunut hyvin 10 viikkoa. Ovet tilattiin Agrin kautta ja niiden valmistaja on Myrby Ruotsissa. Joten jos virolaiset eivät pystyneet toimittamaan karsina-elementtejä aikataulussa, niin eivät tunnu ruotsalaisetkaan saavan kahta ovea tehtyä... Jo tässä hermostuin niin, että huonolla ruotsillani otin yhteyttä Ruotsiin Myrbyn toimitusjohtajaan ja reklamoin. Vaikuttaa tällä hetkellä siltä, että kuljetusyritys on todella hukannut ovet. Myrby toistaiseksi tyyty pahoittelemaan.

Autojen parkkeeraus:

Parkkialue on siirretty maneesin viereen, josta pitää kävellä tallille. Parkkialueella tulee välttää turhaa metelöintiä, jotta hevoset maneesissa eivät pelästy. Näin alkuun ne eivät ole tottuneet maneesin ulkopuolelta kuuluviin ääniin, mutta äkkiä ne lakkaavat reagoimasta niihin.

Uusi parkki on suurempi, ja samalla autot eivät tule samoille alueille kuin hevoset ja muut eläimet. Eli toivottavasti turvallisuus paranee.

Uusi traktori tallille

Vaihdoimme meille tilan mukana tulleen Zetorin toiseen traktoriin. Vanha traktori lähti Puolaan.

Zetor on palvellut meitä hyvin ja valittamatta saamatta osakseen sitä huoltoa ja huomiota mitä olisi ansainnut. Kun siitä nyt lopuksi hajosi vielä kytkin, niin tilalle löytyi Liljendhalista itse asiassa pari vuotta vanhempi, mutta paremmassa kuosissa oleva traktori.

Vanhalle Zetorille löytyi ostaja Puolasta, josta tuli vajaa 10 sanaa englantia puhuva mies hakemaan sitä isolla rekalla. Kyllä huimasi kun ajoin sitä kahta kapeata ramppia 45 asteen kulmassa ylös rekan lavalle. Kytkin luisti ja ilman jarruja se tuntui hurjalta, onneksi en joudu ottamaan sitä alas. Puolassa kuulemma osat ja työvoima on niin paljon halvempaa, että näitä riiskuja kannattaa täältä rahdata sinne korjattavaksi.

Treenausta ensi kesää varten

Vaikka talvi tuntuu tässä vaiheessa pitkältä, niin joka kesän kynnyksellä on tuntunut siltä, että emme ole oppineet talven aikana tarpeeksi hyvin niitä asioita mitä piti.

Daphnella kuluneena kesänä startattiin 10 kertaa ja kaikki vaativaa B:tä. Tulostaso oli 60% paikkeilla parantuen loppua kohde niin että kesän lopulla saimme viimeisistä starteista n. 63%.

Tavoitteena ensi kesänä on nostaa tulostasoamme vaativassa B:ssä sekä debytoida vaativa A:ssa. Olemme jo Ninni Pölösen opastuksella opetelleet sarjavaihtojen alkeita ja pikkuhiljaa olemme saaneet useamman vaihdon samalle linjalle.

Myös laukkapiruetin treenausta työpiruetin avulla on harjoiteltu.

Ensi vuonna 6-vuotiaaksi tuleva Emmi on harjoitellut kovasti ja tavoitteena tulevan kauden ikäkausi-kilpailut.

"Varsoista" eli 3-vuotiaistamme Syrri-tammalla Tiina on ratsastanut suhteellisen säännöllisesti, ja kaunis tamma nostaa jo laukan nätisti.

Samanikäinen Sasu-ruuna oli elokuun loppuun laitsalla ja sillä on vasta aloitettu alusta, eli totutettu selkään nousuun. Se on ollut hieman epäilevän näköinen ollessani mahallaan sen satulassa, joten totuttaminen tehdään pitemmän kaavan mukaan. Kun on tämänkin ikäinen kuin olen, ei tahdo enää ottaa mitään riskiä luiden katkomisesta.

Esteryhmä

Kova ponikolmikkomme on treenannut koko syksyn ahkerasti. Niin kauan kuin on voitu mennä ulkona, harjoiteltiin radoilla vastaan tulevia suhteutettuja linjoja 4-8 askeleen väleillä, suorilla ja kaarevilla urilla. Ratsastajat harjoittelivat ottamaan samaan väliin enemmän ja vähemmän askeleita. Väliillä varmistetaan että tärkein asia, eli laukan sujuvuus ja rytmi ei huku.

Maneesikauden aikana ei voida niin harjoitella linjoja, mutta muuten harjoitteet pysyvät samantyyppisinä. Maneesissa pitää olla eritoten tarkkana, ettei tule liikaa takaisin ratsastamista.

Parasta on tiimin, Ronja, Heta ja Julle, hyvä henki sekä kova tsemppaus treeneissä. Suosittelen muille ratsastajille joskus tulemaan seuraamaan estetiimin harjoituksia perjantaisin.

Syksy on edennyt niin että tässä alkaa jo toivomaan lunta. Lokakuussa oli pari päivää vähän lunta maassa ja heti oli paljon valoisampaa. Tämä sysimustuus iltaisin ja aamuisin on kyllä totaalista ja kun päivätkin ovat sumuisen harmaita, niin että tervetuloa talvi, jo riittää syksy. Sitten aivan pöllö keksintö tuo kellojenkin siirto, edes eläimet eivät siihen tahdo sopeutua. Meillä kissakin herättää minut joka aamu klo 4.30 niin kuin on tottunut pääsemään ulos kesällä puoli kuudelta. Ja se on sellainen herätyskello, jonka torkkukytkin ei anna periks. Olen heittänyt sitä tyynyillä, kironnut sille ja vaikka mitä. Se vain miukuu, kysii jotain, ja lopulta alkaa pudottella tavaroita saadakseen kolinaa aikaan. Se tietää, että lopulta annan periksi ja raahaudun alakertaan päästämään sen ulos.

Terveisin

www.perriertalli.fi